

Milorade Dodiku, odlučite se više, jeste li sa nama ili četnicima?

Presjedniče Republike Srpske, ako niste čitali „Ratne zabilješke 1941.- 1945.“ fra Josipa Markušića, trebali biste, jer u njima možete svašta da pročitate i naučite o Drugom svjetskom ratu i Urošu Drenoviću, a ne da se sramotite pred onolikim ljudima na Manjači.

Recimo, na strani 109. tog dnevnika piše 2.VII. 1942 „Glasa se da su Drenović Uroš i predstj(nik) varc.(arski) Jungić od „Prijedorčana“ osuđeni na smrt.“

Eto naš vrlo istoričaru, bilo bi interesantno da istražite zašto su baš ova dva lika osuđena na smrt od strane „Prijedorčana“, možda to ima neke veze sa bitkom na Kozari?

Na strani 113. u dnevniku piše 17.VII. „Njemački oficir- hrvatski- ustaški i (Uroš) Drenović 16. i 17. vijećaju nepoznate stvari: sigurno o vojničkim. Nijemci su došli do Banjeluke preko Sitnice- Varcara i Crne-Rike, stanuju kod Pichlera.“

Najmudrija srpska glav, neka ti neko pronađe šta su ustaški logornik Urumović, Uroš Drenović i ustaški kotarski predstojnik Jungić, vijećali u Varcaru ili ti današnjem Mrkonjić- Gradu? Možda su pisali pravila za bodljivinu bikova na Manjači?

Na strani 123. u dnevniku piše 25.VIII. „Naknadno se kaže da je (Uroš) Drenović s 1200 čč (četnika) uzmakao u Bavljine, i s njima domobranaca 180, s Milanom Matekalom“.

Dragi moj predsjedniče Dodik, kao što vidite Uroš Drenović nije sarađivao s mađarskim, bugarskim, slovenačkim, albanskim i ostalim fašistima, ali samo zbog toga što se nisu motali oko Varcar Vakufa ili ti Mrkonjić- Grada.

Istoričari kažu da se Uroš Drenović suprotstavio ustašama i Italijanima, na području Mrkonjić- Grada ili ti Varcara, od ljeta 1941. do decembra 1941. godine, kada je bio komandant bataljona Kočić u sastavu 3. krajiškog NOP-a, dakle kada je bio u partizanima.

Možda je zbog tih nekoliko mjeseci antifašizma dobio ulicu u Banjaluci?

Ne bih da vam držim čas iz istorije, predsjedniče, ali trebali biste da znate legendarnu Drenovića izjavu od 27. 04. 1942. u kojoj kaže „Izjavljujem da sam uvijek priznavao Nezavisnu

Državu Hrvatsku, ali da sam otišao u šumu, da spasim goli život naroda u ovom kraju, kao i sebe, koje su neodgovorni elementi počeli nemilice ubijati i pljačkati. Ujedno izjavljujem, da ću zajedno sa svojim naoružanim ljudima, kada očistimo zajedno sa hrvatskom vojskom, prema naređenjima vojnog zapovjedništva čitav ovaj teritorij od komunističkih bandi, staviti se na raspoloženje sa svojim naoružanim ljudima domobranstvu“.

Toliko o čojstvu i junaštvu Uroša Drenovića, za kojeg ste neki dan kazali „Zahvaljujući [Urošu Drenoviću](#) u Drugom svjetskom ratu ustaška noga nije stupila na Manjaču.“

Na kraju podsjetiću vas na vaše gostovanje na sarajevskoj televiziji N1 6. novembra 2019. godine kada ste [Amiru Zukiću](#) kazali:

"Ja sam dijete Kozare, vaspitan na toj vrsti priče, i stradanju u Jasenovcu, koje je bilo enormno i moje porodice, sa svih strana, i sa strane moje majke i sa strane mog oca bilo je onih koji su stradali u Jasenovcu. . .

Nikada nisam mogao prihvatiti i negativan sam odnos imao prema činjenici da su četnici, recimo u vrijeme Kozare i 1942. na Kozari ušli i da su se borili protiv partizana i da su zarobili zbijeg koji su predali ustašama, koji su kasnije bili poklani u Jasenovcu. I to su egzaktne činjenice. Sa tim četnicima i takvim organizacijama koji su bili spremni da svoj vlastiti narod gurnu pod nož ustašama, apsolutno sam uvijek bio protiv."

Predsjedniče, odlučite se šta je istina i jeste li sa nama ili četnicima?